

## Του χειρουπουτκούδ'

---

Μια φουρά τσ έναν τζιρό , ήνταν ένας γέρους τσι μια γιργιά τσι δεν είχαν πιδιά. Παρακαλούσαν του Θιό να τς δώσ' ένα μουρούδ' τς ας ήνταν τσι χειρουπουτκούδ' !

-Αχ γέρου ούλα τα καλά τάχουμ', τσι του σπιτούδ' μας, τσι τα χουραφούδια μας, τσι του ζουβγάρ' μας, ας είχαμ' πλια τς ένα μουρούδ'!

-Ας είχαμ' βρε γ'ναίκα! Δε μας άξιουσι η Θιός. Θα του νιάζουμάσαν τσι θα του λατρέβαμ'!

Σ'κόνταν,πέφταν η γέρους τσι η γιργιά, αυτόν του καμό είχαν.

Μια μέρα πήγι η γιργιά να σκουπίσ', τσι τι βλέπ' πίσου από του φρουκάλ'; Φρόκαλα;όχ'! ένα χειρουπουτκούδ'!

-Κο Κ'στός τσι Παναϊγια !σήκου γέρου σήκου μαυρουμοίρ', τς έλα να διεις! Ήρτι του μουρούδ' μας! Μας ηληπήθ'τσι η Θιός τσι μας έστ'λιένα χειρουπουτκούδ'!

-Καλώστου, καλώστου!φχαριστώ Παναϊδέλα μ' για του καλό που μας έκανις!

Η γέρους τσ η γιργιά πιτούσαν απ' τ' χαρά τς. Δε μπατούσαν στ' γης.

Τούχαν πως τούχαν του χειρουπουτκούδ'! Ήνταν του μουρούδι τς. Του λατρεύαν! Του τραγδούσαν τσι του χουρεύαν, του ντύναν τα καλύτιρα ρούχα, του μαγειρεύαν ότι τραβούσι η ψχήτ'! Του σιργιανούσαν, του παίρναν πιχνίδια , τσ ούλου μεσ' τν αγκαλιά τς τούχαν. Η γέρους τόφτσασι τς ένα μ'κρέλ' κριβατούδ' για να τσμάτι! Τς όνταν τς φώναζι μπαμπά τσι μαμά, λιώναν σα του τσιρούδ' τς Λαμπρής, πιτούσαν απ' τ' χαρά τς.

Βράδιαζι τσι ξ'μέρουνη η Θιός τ' μέρα , μιγάλουσι του χειρουπουτκούδ' τσι πήγι στου σκουλειό! Δεν ήνταν όμους ήσυχου τσ έκανι ούλου σκανταλουσιές. Ούλου τιμουρία τούχει η δασκάλα.

-Τσυρίγια του χειρουπουτκούδ' μ' έρξι κάτ' του φαγίμ'!

-Τσυρίγια, του χειρουπουτκούδ' μ' έσπασι του κουντίλιμ', παραπουνιένταν τ' άλλα πιδιά.

Ήνταν απάκγου του χειρουπουτκούδ'. Τσι στου σπít' μη θαρείτι, π' καθούνταν καλά, τσ έβγαζι τ' ψχήτσ' μι τα καμώματατ'. Σαβουρντούσι τα ρούχατ', τα πιχνίδιατ', αράντζι τα ντουλάπια τσ ανικάτιβι του ζάχαρ' μι τ' αλάτ', έκρυβι τσ κουντούρις τ' γέρου!

Η γέρους τσ η γριγιά του μαλώναν, άμα γιλούσαν τσόλα μι τα καμώματατ'!

Μια Τσιριατσή, η γέρους μι τ' γριγιά πήγαν στη γκλησιά.

-Χειρουπουτκούδ' ημείς θα πάμι στη γκλησιά. Δε θ' αργήσουμ'. Ισύ διε να κάτσεις ήσυχα, τσι μακριγιά απού τ' φάβα που βράζ' στ' γουινιά!

-Καλά μπαμπαδέλουμ' τσι μανούδαμ' θα σας φλάγου.

Φύγαν η γέρους τσ η γριγιά. Η φάβα έβραζι, φλουπ, φλουπ, φλουπ. Του χειρουπουτκούδ, παγαίν' γκουντά.

-Φάβα κάτσι καλά! Μη κάν'ς φλουπ, φλουπ, φλουπ!

Η φάβα μαθέ άκγι; Έβραζι.

-Φάβα κάτσι καλά! Μη κάν'ς φλουπ, φλουπ, φλουπ', γιατί θα βάλου τα καλάμ' τα τσαρχούδια τσι θα συ τσαλαπατίσου!

-Του διουλίτσ' η φάβα.

-Α, έτσ' είσι, τώρα θα διεις!

Μια τσι δυο, βάζ' του χειρουπουτκούδ' τα τσινούρια τα τσαρχούδιατ' τσι μουνταίριν' μεσ' του τσ' κάλ' να τσαλαπατίσ' τ' φάβα.

-Μανούδαμ', μανούδαμ' καγήκαν ταπουδαρέλιαμ' τσέγουμι!!!

Καμιά φουρά γυρίσαν η γέρους τσ η γριγιά απ' τη γκλησιά.

-Χειρουπουτκούδ' γυρίσαμ' πού είσι πιδέλιμ'; Πούπιτα του χειρουπουτκούδ'! αραντίσαν κάτ' απ' τα κριβάτια, μέσα στου φανάρ', πίσου απ' τ' γιούτσιρ', αραντίσαν, αραντίσαν, τίπουτα. Βγήκαν όξου στ' ναυλή, ούτι έδαφτου ήνταν.

-Αχ γέρου πάγ' του χειρουπουτκούδ' μας. Κο πνα ξιπατουθώ τσι να μην είμι! Μπουλάτσ' έπισι μεσ' τ' φάβα τσι κάτσι!

Έκλιγι η γέρους, έκλιγι τσι η γριγιά, τα μαύρα τς τα δάκρυγια!

-Να συ βάλου γέρου κουμάτ' φάβα να φας, θα μπαγιλιτίγς ηνσκός τς απότ'στους, έλιγι η γριγιά.

-Μπα , όχ' γ'ναίκα.Θέλ'ς να 'πισι του χειρουπουτκούδ' μεσ' τ' φάβα τσι να φάγου τα πουδαρέλια τσι τα χειρούδια τ'! κο πνα μν φάγ' η πλάκα!

Καθούταν στου κατέφλιου η γέρους τσι η γριγιά τσι μοιρουλουγούσαν.

Ράστ, πιρνά ένα χιλ'δόν'.

-Τι έχιτι τσι μοιρουλουγάτι; τς ρουτά.

-Αχ πλούδιμ' χάσαμ' του μουρούδ' μας, χάσαμ' του χειρουπουτκούδ' μας!

Τ' άξει του χιλδόν' τσι μάδ'σει ούλα τ' άσπρα τα πούπουλατ' τσι απόμνει μαύρου τσ άραχνου .Πέσαν κάτ' τσι τα πήρι του πουτάμ'.Πέταξι τσι στάθτσι στ' γκαργκαβανιά.

-Γιατί είσι μαύρου τσ άραχνου χιλ'δόνιμ', πούνι τ' άσπρασ' τα φτιρούδια;

-Άστα γκαργκαβανιάμ' τσ είμι φαρμακουμένου! Η γέρους τσι η γριγιά χάσαν του χειρουπουτκούδι τσ οι πουλακαμέν'! Κλαίν' τσι κατακλαίν'!

Τ' άκσι η γκαργκαβανιά, τς απ' του σικλέτι τς πιάν' τσι ρίχιν' ούλα τα γκαργκαβάνια . Πέσαν κάτ' , τσι τα πήρι του πουτάμ'!

Πέταξι του χιλ'δόν' τσι στάθ'τσι απάν' σι μια καρυδιά.

-Γιατί είσι μαύρου τσ' άραχνου χιλ'δόνιμ' , πούνι τ' άσπρασ' τα φτιρούδια;

-Άστα καρυδιάμ' τς είμι φαρμακουμένου! Η γέρους τσι η γριγιά χάσαν του χειρουπουτκούδιτς, οι πουλακαμέν' τσι κλαίν' τσι μιρουλουγούν!

Τ' άκσι η καρυδιά, πιάν' τσι ρίχιν' ούλα τα καρύδια τς κάτ', τσι τα πήρι του πουτάμ'!

Τ' άκσιτσι η πιτνός π' πιρνούσι από δαυτού ,αφήτσι τς πλάδις τσι του γέμισι σ' ούλου του χουριό! Σι κουμάτ' του μάθαν ούλ'.Μαζιφτήκαν στου σπιτούδ' τ' γέρου τσι τσιγιάς τσι μοιρουλουγούσαν!Πήγαν οι σύντηκν', πήγαν τα σμπιθέρια,πήγαν οι γ'τόν', πήγαν οι φίλ',οι συντζινείς,ουλ' καταστιναχουρηθήκαν!Πώς να μη στιναχουρηθούν μι τα κακό που βρει του γέρου τσι τ' γριγιά,μουναχοί θι λα τσ αφήσνα;

Του κακό όνταν του κμυστηρέβισι, μπουρείς τσι τ' απαντέχς!

Καμιά φουρά η γέρους δίψασιτσι πήγι στ' βρύσ' να πιει νιρό. Η βρύσ' απ' τα κλέμματα τς στέριψι τσι δεν είχι σταγόνα νιρό.

-Γέρου, πάγινι κατά του πουτάμ' να πεις νιρό!

Πήγι η γέρους κατά του πουτάμ'. Στου δρόμου έκλιγι τσι μοιρουλουγούσι.

-Τ' έχς γέρου τσι κλαις ; τουν ρώτ'σι του πουτάμ'.

-Χάσαμ' του μουρούδ' μας, χ'άσαμ' του χειρουπουτκούδ' μας. Τσι θαρώ έπισι μεσ' τ' φάβα που κόχλαζι τσι κάιτσι.

-Όχ' γέρου μη σικλιντίζισι!

Του χειρουπουτκούδ' τόχου ιδώ ,καγήκαν κουμάτ' τα πουδαρέλιατ' τσι τόχου τσι δρουσίζιτι! Νάντου! Είνι ξαπλουμένου πασ' τα πούπουλα, τσι πασ' τα γκαργκαβάνια τσι τα καρύδια!

Ηγέρους δε μπόρει να του ποτέψ'! Τ' αρπάζ' στυν' αγκαλιά τ' τσι κουσί στου σπίτιτ'.

-Γ'ναίκα ήρταμ', ζει του χειρουπουτκούδ'! Τούβρα στου πουτάμ' τσι δρουσίζ'νταν!

Πιτάξαν ούλ' απ' τ' χαράτς! Του χιλ'δόν' έβγαλι τσινούρια πούπουλα, η γκαργκαβανιά γέμ'σι πάλι γκαργκαβάνια, η καρυδιά γέμισι καρύδια ,η πιτνός τσι οι πλάδις να διεις κακάρ'σμα!

Ούλου του χουριό χάρτσι μι τς χαρές τ' γέρου τσι τς γιργιάς: σύντικν' σμπιθέρ', γ'τον, φιλ' τσι συντζινείς!

-Χειρουπουτκούδ' θ'ακούς αλλ' βουλά λόγια όνταν συ κρίν'να; Έκανι τάχαμ' π' του μάλουι η γιργιά, τσι τα μάτιατς τρέχαν βρύσις τα δάκρυγια!

-Ναι μανούδαμ' θα σας ακούγου τσι δε θα κάνου τ' τσιφαλιούμ' ξανά.

Ύστρα η γέρους ,η γιργιά τσ ούλου του χουριό, στήσαν ένα γλέντ' μι νταβούλια τσι διουλιάκάτ' απ' τ' καρυδιά! Κάτια κάτια οι χουροί! Τρεις μέρις τσι τρις νύχτις γλιντουκουπούσαν! Μουρφουξιπαθιάσαν!

Τ' χαρά όνταν τ' μοιράζισι, είνι τρις φουρές χαρά!

Τσι ζήσαν αυτοίν καλά τσι μεις καλύτιρα!

Τς ήμνα τσι γω δαυτού τσ έκανα σιργιάν', μες του τρύπιου του καζάν'!